Ədalət.- 2020.- 22 sentyabr. S. 5.

Qarabağsız "Qarabağ" şikəstəsi oxumayaq

Uzun müddətdir ki, yazacağım mövzu mənə rahatlıq, dinclik vermir. Evdə oturanda da, şəhərə çıxıb dolananda da, avtobusa minəndə də, lap axşam yerimə girib yatanda da fikirimdən, yadımdan çıxmır. Səbirlə bilgisayarı qoy qabağına yaz deyir. Mənsə yazını haradan başlayıb, harada qurtaracağımı dəqiqləşdirib qəti bir qərara gələ bilmirəm, elə tərəddüd edirəm. Bunun da səbəbi var: istəyirəm yazım maraqlı və oxunaqlı olsun. Ən əsası isə ürəyimi boşalda bilim. Ona görə də kitab dolabındakı kitabları nəzərdən keçirməyə başladım. Yazacağım mövzu ilə bağlı tanınmışlardan birinin deyimini daxil etmək istəyirdim ki, yazıma qol-qanad versin.

Qarşıma çıxan ilk kitab keçən əsrdə nəşir olunmuş müdrik və məşhur filosof olan Asif Əfəndiyevin (Asif Atanın) ”Müdriklik səlahiyyəti” kitabı oldu. Kitabın ”Qəm və üsyan” bölümünü yenidən oxudum. Muğam və onun hikməti haqqında dediyi fəlsəfi fikirlər məni heyrətə gətirdi. Mən sevinclə yazımı ətə-qana gətirəcək onun bir fikirini yazıma daxil etdim: ”Muğam fəlsəfəsinin əsas məqsədlərindən biri özünüdərk etmə çox parlaq şəkildə təzahür edir. Muğam insanı özündən ayrıldıqda belə özünə qaytarır. Musiqinin təsirilə biz özümüzdən ayrılmaqla özümüzün ali mövcudluğumuza yüksəlirik”. Nə qədər dahiyanə deyilmiş qiymətli bir fikirdir. Bundan sonra yazımı yazmağa başladım.

Televiziya qarşısında əyləşmişəm. Canlı yayıma baxıram. Məşhur konsert salonu... iynə atsan yerə düşməz. Kimlər yoxdu bu konsertdə: şagirdlər, tələbələr, müxtəlif peşə sahibləri, şairlər, yazıçılar, dövlət məmurları... Gənc xanəndə ”Qarabağ şikəstəsi” oxuyur. Kimliyindən asılı olmayaraq zaldakıların hamsı segah qəminin zirvəsindədir, bu qəm ürəklərdən axıb selə dönür və gözlərdən yanaqlara axır, ordan da zala tökülür. Kişilər böyürlərində oturmuş xanımlardan çəkinmədən dəsmal çıxarıb gözlərindən tökülən yaşı silirlər.

Bu səhnə bir kişi kimi mənim heysiyyatıma toxundu, qəzəblənib kükrədim. Kişilərin, özü də hansı kişilərin? Babək, Koroğlu nəvələrinin, istəsək lap günü bu gün, İRƏVANI da alarıq deyən kişilərin, ağlayıb göz yaşı tökməsinə etiraz edib qəzəblə bağırdım, özü də ucadan bağırdım: bəsdir, bəsdirin dedim, illərdir konsert salonlarında, televiziya ekranlarında, rado dalğalarında ”Qarabağ şikəstəsi” dinləyə- dinləyə Qarabağ itkisinə göz yaşı töküb ağlayırsınız. Nə olar, bir az da ”Mənsuriyyə”ni, ”Qatar”ı dinləyin, bəlkə qəzəbiniz, nifrətiniz, hiddətiniz arta, məğrurluğunuz, yenilməyiniz, igidliyiniz, mərdliyiniz, qəhrəmanlığınız yenidən qayıda. Əzəli və əbədi düşmənimiz olan ermənilərə kimliyimizi, nəyə qadir olduğumuzu göstərəsiniz.

Üsyan qəmin zirvəsi olduğu kimi, həm də sonudur. Üsyan edib qəmə son qoyun! Qoyun, gözlərində yurd nisgili, od- ocaq həsrəti olan, cöhrələrindən dərd, kədər yağışı yağan, vətəndə vətənsiz kimi dolanan qaçqınlar yeni salınmış qəsəbələrdə, şəhərciklərdə yox, illərdən bəri baharı, qışı onlarsız yola salan Füzulidə, Ağdamda, Xankəndində, Xocalıda, Zəngilanda, Qubadlıda, Kəlbəcərdə, Laçında... qarşılasınlar. Bu gün o yerlərdə daş da, torpaq da insansızlıqdan sızlayır, inləyir. Xarı bülbül boynunu büküd doğmalarını, əzizlərini gözləyir. Doğmaları isə bu gün arın- arxayın TV- lərin ekranı qarşısında oturub ”Qarabağ şikəstəsi” dinləyirlər, əllərində araq qədəhi, dillərində torpaqların qaytarılması şərəfinə kəlməsi. Amma əslində bizlər Qarabağın torpağına, daşına, əsil vətən daşına çevrəlməkdənsə, Qarabağsız azərbaycanlıya çevrilməkdəyik. Yetər, Qarabağsız azərbaycanlıya çevrilməyimiz, gəlin günü bu gündən 10 milyonluq xalq olaraq bir nəfər kimi qarabağlı azərbaycanlıya çevrilək.

Məlumdur ki, bizim həyatımızı yaşamayanlar bizim dərdimizin nə olduğunu bilməz. Biz qayğılarımızı, problemlərimizi, ağrılarımızı, torpaq dərdimizi duymayanları şəxsi maraqlarını hər şeydən üstün tutanlardan ayırmağı bacarmalıyıq. Və eyni zamanda quldarla qulun fərqini bilməliyik. Çünki özünü quldar kimi aparanlar və görənlər çoxdur. Bizim şəhid dərdimiz, ümid nisgilimiz, torpaq həsrətimiz var. Bütün bunları dayanmadan, fasiləsiz olaraq insanlara çatdırmalıyıq. Bu gün qarşı tərəf istədiyi, bacardığı formada dünyanın beynini yalanları, böhtanları, iftiraları ilə elə doldurub ki, bizim haqq səsimiz o beyinlərə çatmır.

Bunun üçün də biz haqq savaşına atılmalıyıq, daxildə və xaricdə iradəsi, gücü, bacarığı olanlar bu savaşa qoşulmalıdırlar.

Savaş, mübarizə olmasa, Qarabağ məsələsi BMT, ATƏT və neçə- neçə adı olub, amma fəaliyyəti olmayan, xristian təssübkeşli beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən çözülməyəcək.

Ey bu Vətənin daşı olmaq istəyənlər, nə qədər ki, Qarabağı geri almamışıq, ”Qarabağ şikəstəsi”ni gəlin nə oxuyaq, nə də dinləyək. Torpağımız- Anamızı düşməndən AZAD edək, ondan sonra ”Qarabağ şikəstəsi” də oxuyaq, əl-ələ verib ”Yallı” da gedək.

Məhərrəm Şəmkirli
AYB- nin və AJB- nin üzvü